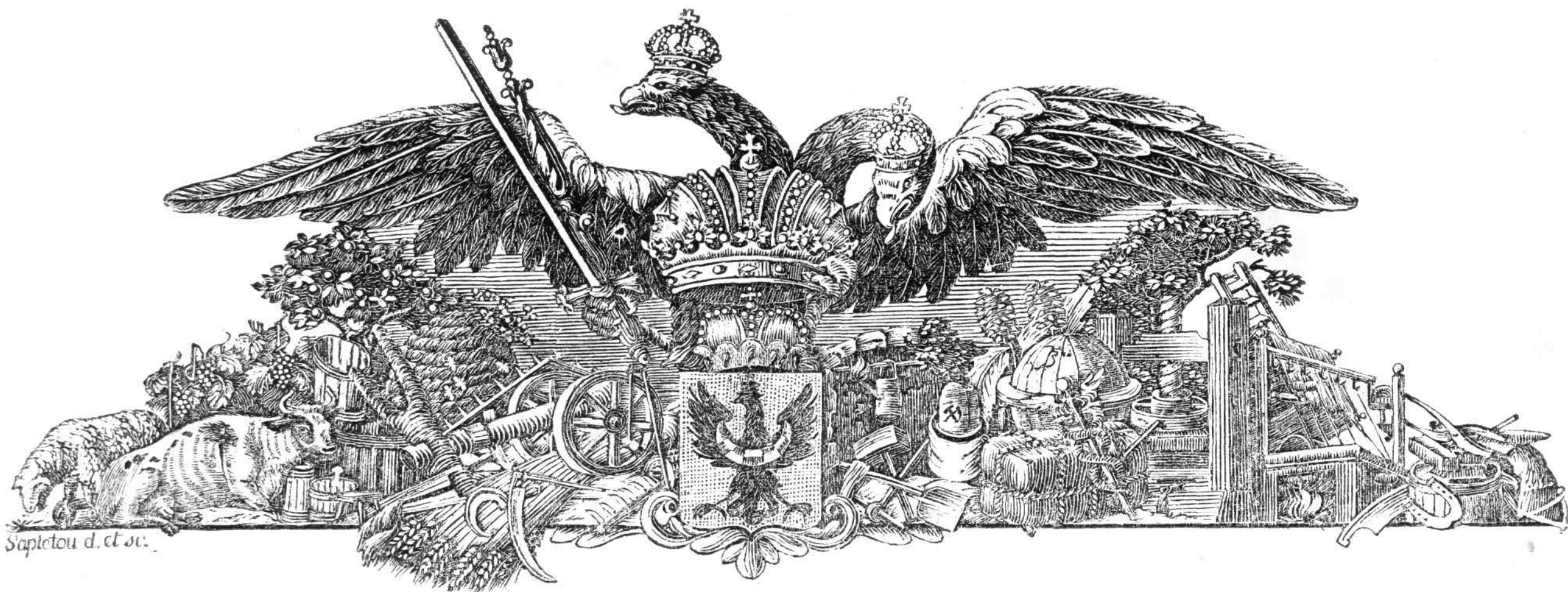

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 29. Prosenca 1845.

List 5.

Blagorodnemu gospodu

L. MARTINAKU,

učeniku pesništva in govorništva na c. k. Ljubljanskim učelišču

po srečno prestani bolezni hvaležni učenci. *)

Solzé so nam po licah lile,
Serce vsim trepetalo je,
Ko so bolezni hude sile
Naš mili oča! Te obšle,
Ki ljubiš nas, ko lastne sine
Iz serca svojga globočine.

V nesreči napojen' oblaki,
Ki seer ne nosi jih nebó,
Perplavali so v črnim mraki,
Z tamó pokrili Ti okó,
Zaparna njih je teža céla
Nad Tvojo posteljo viséla.

Je hotla jenjat' presti Tvoje
Dni Parka neusmiljena,
Pred ko končal si delo svoje;
V krivici svoji mislila
V let Tvojih Te nar lepši moči
Zročiti groba tamni noči.

Previdnost, ki v nebés višavi
Z noči sovražne dan budí,
Se Tebe spomni: Naj ozdravi,
Na zemlji — réce — naj živí
V prid svoje ljube rodovine,
V mladosti prid in domovine!

In gléj! bežé prikazni černe,
Teló spét zapustí slabóš,

*) Prav radi smo ta lepi spominik v »Novice« vzeli; prvič zato, ker je lepo slišati, kakó učenci svojiga učenika ljubijo in častijo; drugič pa tudi zato, ker nas prav zelo veseli, da so se tudi učenci pete in šeste šole slovenskiga pismenstva poprijemati začeli in da jim, razun ptujih jezikov, tudi nar lepši materni jezik kaj velja. Ravno v teh dveh šolah, kjer se učenci pesništva (poezije) in govorništva (retorike) učijo, imajo učenci priložnosti dovelj, svojim učencam ljubezin do materniga jezika in domovine globoko v serce vtisniti in jih, razun nemškiga in latinskiga jezika, tudi slovenskiga vaditi. Vredništvo.

Nazaj se prénja móč spét verne
In da Ti zdravja spet sladkóš.
Té sreče je z Tebój deléžna
Učencov množica hvaležna.

Za Têbe slédno serce bije,
Naš učenik prepoštovan!
Okó solzé veséle lije,
Ker oča! si nam zopet dan;
Naj krajnska — mnoge, mnoge leta —
Mladóš poštuje Te očéta.

Ptizhi so veliki dobrotniki kmetijstva.

(Konez.)

26. Zherna sholna, (krekort, kreka, kljukovez, klokar, maverza, Schwarzspecht, Hohlkran, picus martius,) se dersí v velikih, posébnó jelovih gojsdeh, in shiví vezhidel od mergolinzov in zherovov, kakor tudi od semen, orehov in jerebikovja. Ta ptizh bi bil prav koristen, zhe bi le takó rad sa zibelami ne ferzhal.

27. Selena sholna, (selenják, vuga, Grünspecht, picus viridis,) shiví v gostih gojsdeh, in fe redí nar raji od mergolinzov. Ta ptiza je prav koristna in pokonzhá veliko mnoshizo drevesnih kebrov, kakor tudi drusih škodljivih zhervov; torej je tudi ne gré loviti in moriti.

28. Pifana sholna, (velki detal, Bunt- oder Rothspecht, grosser Baumhackel, picus major), se dersí majhnih gojsdov in vertov, in shiví od mnogoveršnih kebrov, drekoberbzov, drusih mergolinzov, zhervov, sheloda, lefhnikov i. t. d. Tudi ta ptizh je koristen, sató bi fe imel krog in krog pri shivljenju pušiti. — Ravno to velja tudi od:

29. Bresaste sholne (fredniga detala, Weisspecht, picus medius), in od

30. Male sholne, (maliga detala, Grauspecht, picus minor).

31. Plesovz, (pifani plesovz, plesort, Baumklette, Grauspecht, Baumläufert, certhia familiaris), shiví v gojsdeh in verteh od drevesnih mergolinzov in njenih mefhizhkov. Prav slo koristna ptiza je.